

gjældende, at de ældre Banker, der ikke have meldt sig inden Udløbet af den rette Præskriptionstid, den i den nye Stempellov fastsatte, ikke skulde kunne medtages. Der er et Par Stykker, som saaledes have meldt sig bagefter, der allerede ere optagne i Regjeringsudkastet; der er kommet et Par Stykker til, der af en meer eller mindre tilgivelig Forglemmelse ikke have meldt sig i rette Tid, og der er endnu et Par Stykker af samme Slags, om hvilke jeg har tilladt mig at tilstille Udvalget en Skrivelse, og jeg vil rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om han ikke har modtaget denne, og med Hensyn til hvilke der altsaa vil kunne fremkomme Forslag til Sagens tredie Behandling. Dette, troer jeg, er overensstemmende med den hele Opfattelse, hvorefter det ikke betragtes som enkelte Rettigheder, specielle Personligheder eller Instituter have vundet, men saaledes, at der ved Siden af den almindelige Regel i Stempeleven er visse Forretninger, der maae have en vis Frihed, for at de kunne bestaae, og denne Frihed maae tilkomme ligesaa vel dem, der ere komne for silde med deres Anmeldelse, som dem, der senere blive oprettede.

— Jeg skal derfor anbefale den af Regjeringen foranledigede Indstilling af Udvalget om at optage et Par enkelte Instituter, der have meldt sig for sildigt, og jeg haaber, at der til tredie Behandling vil blive stillet yderligere Forslag om, at et Par senere tilkomne maae nyde de samme Rettigheder som de øvrige.

Ordføreren (Vred): Jeg beklager, at jeg ikke kunde være tilstede ved Begyndelsen af Forhandlingen og saaledes ikke har faaet Leilighed til at høre, hvad den høitærede Indenrigsminister i Begyndelsen af sit Foredrag bemærkede. Jeg tør imidlertid efter sammes Slutning forudsætte, at han ikke har havt noget Væsentligt at erindre imod de Indstillinger, som ere gjorte fra Udvalgets Side. Det høie Thing vil see, at vi ved vor Gjennemgaaen af Lovudkastet i alt Væsentligt have billiget de Ansøelser og Grundsetninger, hvorefter Indenrigsministeren har handlet, og at vi som Følge deraf i det Hele billige Lovforslaget. Det er jo kun med Hensyn til § 3, at der fra Udvalgets Side er gjort Forslag om en bestemt Forandring. § 3

omhandler, som det ærede Thing vil vide, de Begunstigelser, som hidtil have været forundte Sparekasser og Bankinstituter her i Landet, og afgjør, hvilke af disse der fremtidigt skulde vedblive. Blandt disse Begunstigelser har der hidtil navnlig for de kjøbenhavnske private Banker været den, at de Forskrivninger, der udstedes til disse Instituter fra deres Debitorer for Laan imod haandfaaet Pant, kunde skrives paa ustemplet Papir. Lovudkastet har nu i Betragtning af disse Instituters Natur og Vigtighed for Omsetningen foreslaaet, at saadanne Forskrivninger fremtidigt skulde kunne skrives paa Stempelpapir som for simple Gjældsbreve, uanset at Gjælden er forbunden med Pant. Udvalget har imidlertid troet, at da det hele Beløb, hvorefter der her er Spørgsmaal, for Statskassens Vedkommende i det Allerhøieste kan andrage 2000 Rd., og da der er al Anledning til at troe, at en Stempelbyrde, selv om den er nok saa ubetydelig, vil drive en stor Deel af de omhandlede Forretninger fra de private Banker og Laaneinstituter over paa Nationalbanken, hvor de ikke ville blive bebyrdede med Stempelafgift, og den kalkulerede Indtægt for Staten saaledes endog vil ned sættes, turde det være rettest at lade den for de kjøbenhavnske Banker hidtil bestaaende Stempelfrihed vedblive. Vi have imidlertid været fuldkommen enige i den Grundtanke, som sees at gaae igjennem det hele Lovforslag, saavidt muligt at fjerne Begunstigelser, og navnlig Begunstigelser for Enkelte, og vi have derfor tilladt os at bringe i Forslag, at denne Fri tagelse for Stempelpapir for Fremtiden ikke skulde staae som en særlig Begunstigelse for de kjøbenhavnske Banker, men blive fælles for alle Bankinstituter og Sparekasser i Landet. Det er den eneste egentlige Forandring, som Udvalget har tilladt sig at bringe i Forslag. Forsaavidt man i Slutningen har gjort en Henstilling om et Tillæg til Anhanget, hvorved enkelte andre Sparekasser og Laaneinstituter skulde optages i Rækken af de begunstigede, da vil det høitærede Thing allerede af den ærede Indenrigsminister have erfaret, hvorledes denne Sag hænger sammen — at det nemlig er Bankinstituter, som ikke have meldt sig itide efter den af Indenrigsministeren udstedte Beskjendtgjørelse, men